

Gondolatok egy egerszalóki kiscsoportos beszélgetésből

Felvállalom-e a hitem hitetlen közegben?

Általában csak bizonyos idő elteltével derül ki rólunk a környezetünk számára, hogy hívők vagyunk. Vajon miért? Pedig amikor fény derül a „titokra”, akkor a nem hívők ezt többnyire normálisan fogadják.

Fontos tehát a másik ember gondolkodásának, világnézetének tisztelése. Ez meghatározza a másokhoz való viszonyunkat. Ám ez csak nyitottsággal és empátiával valósítható meg.

Sokan a vallásosságot egyfajta félnék, visszahúzódó magatartással azonosítják. Néhány hívő valóban ilyen, de a különböző tulajdonságok és vérmérsékletek köztünk hívők között épp úgy megoszlanak, mint a világiak között. A csendesebb magatartás nem feltétlenül rossz, hiszen ők azok, akik meghallgatnak másokat, akiknek épp erre van szükségük.

„Akkor **beszélj** a hitedről, ha kérdeznek, de **élj** úgy, hogy kérdezzenek!” Tehát elsősorban tettekkel kell megvallanunk a hitünket, de bizonyos helyzetekben Isten elvárja, hogy szóban is mellé álljunk. Ez fontos akkor is, ha néha nehéz megtennünk, mert a kimondott szónak ereje van!

Ezzel szemben van, aki azért fél hite megvallásától, mert úgy gondolja, ha mások megtudják róla, hogy hisz, akkor komolyabb elvárásokat támasztanak vele szemben, vagy rossz tulajdonságait vallásosságának tulajdonítják, például: „Azért, mert katolikus/templomba jár!”

A kereszténység nem tökéletesség, hanem a tökéletességre való törekedés. Akik ellenségesen állnak a hithez, azoknak a saját Istenképükkel van baj.

Szántó Viktória
Mayer Diána

A tartalomból:

Igeliturgikus naptár • Mese a gyermekeknek • Elmélkedések • Közös élményeink: táborok, lelkigyakorlat • Gyula atya bemutatkozása • Ünnepeink • Éves program

A CSILLAGHULLÁS

Réges-régen, amikor még nem volt sem nap, sem hold, sem csillagok, a jó Isten megteremtette az angyalokat. Mindegyik angyalnak fehéren ragyogott a lelke, mint ahogy tündökölnék és ragyognak most az égen a csillagok. Minden angyal homlokán aranycsillag szikrázott. Mindnyájan nagyon szerették a jó Istent. Énekükkel magasztalták Őt és amit csak kívánt, megtettek.

Volt azonban egy angyal, aki nem akart szót fogadni a jó Istennek. Ezt az angyalt Lucifernek hívták. Lucifer azt gondolta magában, hogy van ő is olyan hatalmas, mint az Isten. Miért fogadjon hát ő mindig szót? Isten neki ne parancsoljon!

Lucifer azután odament a többi angyalhoz és beszélt nekik, hogy ne engedelmességedjenek nekik se Istennek. A legtöbb angyal nem hallgatott a gonosz Luciferre. Annyira szerették Istent, hogy nem akarták Őt semmivel sem megbántani. De sajnós, azért voltak olyan angyalok is, akik azt mondták: ezentúl mi sem hallgatunk Istenre és nem teljesítjük az Ő parancsait. Úgy is lett! Legközelebb, amikor Isten parancsolt valamit, Lucifer és a rossz angyalok azt mondták:

- Nem tesszük meg, amit parancsolsz!

Alighogy kimondták ezeket a szavakat, leesett homlokukról az aranycsillag és nem ragyogott tovább a lelkük sem. Isten parancsára azután Szent Mihály főangyal meg a jó angyalok ezeket a gonosz, engedetlen angyalokat letaszították a pokolba. Ezekből lettek az ördögök.

Azonban a jó Isten figyelmeztetni akarja az embereket az angyalok bukására. Hiszen az emberek között is vannak sokan, akik nem fogadnak szót, akik nem tartják meg az Ő parancsait. Vannak, akik nem járnak szentmisére, vannak, akik bántják a többi embereket, akik lopnak. Ezeknek az embereknek a lelke is elveszti ragyogó fényességét, a megszentelő kegyelmet. Ezek is a pokolba jutnak, ha nem bánják meg bűneiket.

Ezért, hogy figyelmeztessen a jó Isten, nyári éjszakákon, de néha máskor is kiadja a parancsot, hogy ezek és ezek a csillagok dobják le homlokukról a fényes ezüstkoronát. Ezek az ezüstkoronák azután zuhannak le a föld felé és zuhanásukkal azt mondják az embereknek, hogy mindenki, aki halálos bűnnel eldobja magától a megszentelő kegyelmet, a pokolba kerül.

Ilyenkor azt mondják az emberek, hogy csillaghullás van. Pedig a csillag az égen marad és csak fénylő koronáját dobja le. De helyébe nagyon hamar kap a jó Istentől egy másik koronát.

Kerekes József: Az angyalka álma

Elmélkedés

TÚLSÁGOSAN ELFOGLALT VAGY?

Befejeződött a nyár. Remélhetőleg sikerült feltöltődnünk, pihennünk, hiszen a nyárnak elsődlegesen ez a célja. Mai világunkban azonban rengeteg a kapkodás, a rohanás. Semmire nincs időnk - szoktuk mondani. Kommentár nélkül közreadunk egy történetet mindannyiunk okulására.

Az ördög egy világkongresszust rendezett. Összegyűlt gonosz angyalainak ezeket mondta megnyitó beszédében:

- "Nem tudjuk a keresztényeket visszatartani a templomba járástól. Nem tudjuk őket visszatartani attól sem, hogy a Bibliát olvassák és megismerjék az igazságot. Még abban sem tudjuk őket megakadályozni, hogy egy bensőséges és tartós kapcsolatot formáljanak és azt meg is éljék Krisztusban. Ha megtalálják ezt a

kapcsolatot Jézussal, akkor nincs fölöttük többé hatalmunk. Hadd menjenek hát templomaikba, éljenek régimódi életstílusukban, de lopjátok el az idejüket, hogy ne tudják létrehozni azt a kapcsolatot Jézus Krisztussal. Ezt akarom, hogy tegyétek, angyalok. Vonjátok el a figyelmüket, hogy ne tudjanak összeköttetést teremteni Megváltójukkal, és ne tudják ápolni azt az éltető kapcsolatot sem, napjaik folyamán!"

- "Hogy tudjuk ezt megtenni?" - kiáltozták angyalai.

- "Foglalkoztassátok őket az élet nem-szükséges dolgaival és találjatok ki mindenféle cselet, hogy lekössétek az értelmüket" - felelte. - "Kísértsétek őket, hogy költsenek, költsenek és vegyenek fel mindenféle kölcsönt. Győzzétek meg a feleségeket, hogy menjenek el dolgozni és túlórázzanak, a férjüket pedig, hogy dolgozzanak 6-7 napot egy héten, 10-12 órát egy nap, hogy anyagilag fenn tudják tartani üres életmódjukat. Akadályozzátok meg, hogy tudjanak időt tölteni gyermekeikkel. Ahogy a család szétzüllik, úgy otthonaikban sem tudnak majd felszabadulni a munka nyomasztó súlya alól.

Fűtsétek túl az agyukat, hogy már ne hallják meg azt a finom, benső hangot. Serkentsétek őket, hogy hallgassák a rádiót vagy a CD-t amikor vezetnek, és hogy a tv-t, videót, CD-t állandóan hagyják bekapcsolva otthonaikban. Azt is biztosítsátok, hogy minden üzlet és vendéglő nem-vallásos muzsikát játsszék megállás nélkül. Ezek feltorlódnak majd az emberek agyában és lehetetlenné teszik azt a kapcsolatot Krisztussal.

Rakjátok meg a dohányzóasztalokat magazinokkal és újságokkal. Árasszátok el az agyukat hírekkel napi 24 órában. Támadjátok meg az autópályán töltött idejüket hirdetőtáblákkal. Töltsétek meg levélszekrényeiket röplapokkal, katalógusokkal, mindenféle reklámújsággal és ingyenes termékek, szolgálatok, hamis remények ajánlatával. Tegyetek sovány, csinos modelleket a magazinok fedőlapjára, hogy a férjek elhiggyék, hogy a külső szépség az, ami fontos és elégedetlenné legyenek feleségükkel. Ez majd gyorsan szétzilálja a családokat!

Még szórakozásukban is legyenek túlzottak. Hadd jöjjenek vissza hétvégeikről kimerülten, nyugtalanul és felkészületlenül az előttük álló hétre. Ne engedjétek ki őket a természetbe, nehogy elámuljanak Isten csodáin. Ehelyett küldjétek őket moziba, vidámparkokba, focimeccsre, koncertekre. Foglalkoztassátok őket megállás nélkül!

És amikor lelkeségi gyülekezeteken találkoznak, vegyék rá őket pletykára és üres fecsegésre, hogy a végén rossz lelkiismerettel és zilált érzelmekkel távozzanak. Biztassátok őket, hogy jelentőség nélküli és vitás témákról beszéljenek, amelyek megosztják a közösséget és megbotránkoztatják gyermekeiket.

Zsúfoljátok be életüket olyan sok jó üggyel, hogy ne legyen idejük Krisztushoz fordulni, mint erőforráshoz. Így hamarosan saját erejükből fognak tevékenykedni, feláldozva egészségüket és családi életüket a "jó ügy"-ért. Ez biztos siker lesz! Biztos siker!"

Nagysikerű kongresszus volt ez. A gonosz angyalok sietve mentek, hogy küldetésüket teljesítsék, mindenhol ösztönözve a keresztényeket, hogy vállaljanak fel mindenféle tevékenységet, és hogy ide-oda rohanjanak.

A kérdés az:

Sikerült-e az ördög cselvetése?

TE ÍTÉLD MEG!!!

(Bosi Hiradó; 2000. Ősz - IV. évf. 5. szám)

Igeliturgikus naptár

Szeptember

- 8. hétfő: SZŰZ MÁRIA SZÜLETÉSE (KISBOLDOGASSZONY) (ünnap)
- 12. péntek: SZŰZ MÁRIA SZENT NEVE
- 14. vasárnap: A SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA (ünnap)
- 15. hétfő: A FÁJDALMAS SZŰZ
- 24. szerda: SZENT GELLÉRT (ünnap)
- 29. hétfő: SZENT MIHÁLY, GÁBOR ÉS RÁFAEL FŐANGYALOK (ünnap)

Október

- 1. szerda: LISIEUX-I SZENT TERÉZ
- 4. szombat: ASSISI SZENT FERENC
- 7. kedd: RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNŐJE
- 8. szerda: SZŰZ MÁRIA, MAGYAROK NAGYASSZONYA (főünnap)
- 18. szombat: SZENT LUKÁCS EVANGÉLISTA (ünnap)
- 23. csütörtök: KAPISZTRÁN SZENT JÁNOS

November

- 1. szombat: MINDENSZENTEK (főünnap)
- 2. vasárnap: HALOTTAK NAPJA (főünnap)
- 5. szerda: SZENT IMRE (ünnap)
- 11. kedd: SZENT MÁRTON
- 19. szerda: ÁRPÁDHÁZI SZENT ERZSÉBET (ünnap)
- 21. péntek: SZŰZ MÁRIA BEMUTATÁSA
- 22. szombat: SZENT CECÍLIA
- 23. vasárnap: KRISZTUS KIRÁLY (főünnap)
- 30. vasárnap: ADVENT 1. VASÁRNAPJA (C)

Ünnepeink

Mindenszentek - Halottak napja

A Mindenszentek (latinul: Festum omnium sanctorum) a katolikus és ortodox keresztény egyház ünnepe. A katolikus egyház november 1-jén, az ortodoxia pedig egy héttel később tartja.

Az ünnep, és az azt követő halottak napja - egyházi jellegén túlfokozatosan általános népi megemlékezéssé is vált. Ilyenkor mindenki kilátogat a temetőbe, meglátogatja elhunyt hozzátartozóit. Megtelnek a sírok őszirózsával, krizantémmal, az elmúlás jelképes virágaival. Az emberek gyertyát gyújtanak, és elveszített szeretteikre emlékeznek.

Mindenszentek

A hajdani rómaiak őseiket és hőseiket istenként és félistenként tisztelték.

Szobrot emeltek, szentélyt állítottak számukra. Marcus Agrippa Kr.e. 27-ben építtetett egy hatalmas templomot, amit Pantheonnak neveztek el. Itt az összes isten tiszteletére mutatták be a papok az áldozatot.

A Pantheon után Rómában 610 (egyek források szerint 609) május 13-án keresztény templommá alakították. Ez adott alkalmat az ünnep bevezetésére: hiszen ezen a napon IV. Bonifác pápa a templomot az összes vértanú tiszteletére szentelte.

A 4. századból is maradtak fent adatok Mindenszentek ünnepéről. Szent Efrém szíriai egyházatya és Aranyszájú Szent János például már tudott az ünnepről, melyet május 13-án, illetve pünkösd utáni első vasárnap

ültek meg. /E vasárnap neve a görög egyházban ma is Szentek Vasárnapja./ Az ünnep történetében újabb lépést jelentett III. Gergely pápa (731-745), aki a Szent Péter Bazilika egyik mellék-kápolnáját nemcsak minden vértanúnak, hanem "minden tökéletes igaznak" a tiszteletére szentelte.

Az ünnep még a VIII. században május 13-ról november 1-jére tevődött át, valószínűleg azért, hogy ezzel a kelták régi népi újesztendejét megszenteljék. /A kelták november első napjaiban emlékeztetnek az elhunytakra különböző halotti áldozatok bemutatásával. Náluk már a VIII. században is közünnep volt november első napja - ami az év kezdetét is jelentette./

835-ben Jámbor Lajos császár IV. Gergely engedélyével hivatalosan elismerte az új ünnepet, és attól kezdve a Mindenszentek az egész kereszténység ünnepe lett.

Halottak napja

Halottak napját november 2-án 998 óta tartja meg az egyház. Ez az ünnep összefügg azzal a századvégi szorongásos hangulattal, mely 1000-re a világvégét várta. Ilyen elképzelések mellett igyekeztek a halottakkal "jóban lenni", az elhunytak szellemeivel jó barátságba kerülni. A sírokon gyertyát gyújtottak, hogy "szegény, fázós lelkek annak fényénél melengethessék magukat".

A november 2-i halottak napja konkrétan Sz. Odiló clunyi apáttól (962-1048.) ered. Ő ezt az emléknapot a Cluny anyaegyház alá tartozó

minden bencés házban bevezette. Ez a rendelete (998) mindmáig fennmaradt. Hamarosan pedig a bencés renden kívül is megünnepelték, a 14. századtól Róma is átvette.

E napon gyertyákat, mécseseket gyújtunk elhunyt szeretteink emlékére. Ehhez a szokáshoz azonban több népi hiedelem is kapcsolódik. Némelyik szerint ennek az a célja, hogy a világosban a "véletlenül kiszabadult lelkecskék" újra visszataláljanak a maguk sírjába, ne kísértsenek, ne nyugtalanítsák az élőket.

Magyar területeken szokás volt ilyenkor a sírok megtisztítása, rendbe hozása is. Ilyenkor fel is díszítik a sírokat. Virágokat, manapság pedig koszorúkat visznek az elhunytak tiszteletére.

A nép ajkán ennek a szokásnak is megvan a magyarázata: azért kell megszépíteni ilyenkor a sírokat, hogy a halottak szívesen maradjanak lakhelyükben. A néphit szerint ilyenkor ugyanis hazalátogatnak a halottak. Ezért sokféle szokás volt, hogy számukra megterítették, kenyeret, sót, vizet tettek az asztalra. A bukovinai magyarok körében pedig még a temetőbe is vittek ennivalót.

Aki ezeken a napokon nem tud kimenni a temetőbe, az otthon gyújt gyertyát. Zentán Mindenszentek napján a család minden tagja meggyújt egy gyertyát, azt tartották, hogy akié a legelőször leég, az hal meg leghamarabb.

SZENT GELLÉRT

*Velece (Itália), 980 körül +Buda, 1046. szeptember 24.

Szentünk azoknak a sorába tartozik, akik nem hazánk földjén látták meg a napvilágot, de életük, működésük és haláluk ide kapcsolja őket. Velece volt a szülőföldje, az a lagúnák szabdalta szigetföld, amelynek első lakói a helyi hagyomány szerint Attila hunjai elől menekültek ide a szárazföld városaiból és falvaiból. Öt éves volt, amikor szülei - apját Sagredo Gellértnek hívták - áteveztek

vele a Szent Márk-székesegyházzal átellenben lévő San Giorgio-szigetre. Úgy látszott ugyanis, hogy György nevű kisfiúk (Szent György napján született, ezért kapta a keresztségben ezt a nevet) nem marad életben. Fogadalmat tettek, hogy ha a gyermek a sziget bencés szerzeteseinek imájára meggyógyul, Istennek szentelik az életét, és mindjárt a monostorban hagyják. A gyermek fölgyógyult, ott maradt, és fokozatosan bevezették őt a kor szellemi és a Szent Benedek rend lelki életébe, fegyelmébe. 15 éves lehetett, amikor édesapja Jézus iránti szeretetből szentföldi zarándoklatra indult. Társaival együtt elérte Palesztina partjait, ahol rabló arabok támadták meg őket. Csatára került a sor, s bár a támadókat megfutamtították, édesapja holtan maradt a csatatéren. Így teljesült az a vágya, miszerint abban a földben szeretne pihenni, amelyet a Megváltó vére öntözött... Az ő emlékére vette föl az ifjú György a Gellért nevet. Nem sokkal később az édesanyját is elvesztette, a San Giorgio monostor sírboltjába temették el.

Huszonöt éves korában rendtársai őt tették meg a monostor perjeljévé, majd Vilmos apát javaslatára, tudásának elmélyítése végett, másodmagával Bolognába küldték, hogy később elfoglalhassa a kolostori iskola egyik tanári posztját. 32 évesen tért vissza a Szent György szigeti monostorba, de nem sokáig tanított, mert Vilmos apát halála után őt választották meg szerzetestársai apátnak. Talán édesapja emléke vagy a hithirdetés vágya készítette arra, hogy 3 év múltán lemondjon apáti tisztéről és a Szentföldre induljon.

1015 február vége felé szállt hajóra két társával, hogy Zarába (ma: Zadar) jusson, s onnan továbbhajózzék Palesztina felé. De a kitört tengeri vihar miatt Isztria partjai felé sodródtak. Ott a Parenzo (ma Porec) melletti Szent András-sziget kikötőjében vetettek horgonyt, és a sziget bencés monostorában találtak menedéket. A több hétre elhúzódott kényszerpihenő közben Gellértnek nem egyszer nyílt alkalma, hogy megbeszélje úttervét az ugyancsak ott időző Razina, más nevén Gaudentius pannonhalmi apáttal, aki szerette volna őt megnyerni magyarországi kolostoralapítási és térítői tervének. Gellért azzal a nem titkolt szándékkal engedett unszolásának, hogy Magyarországon keresztül könnyebben eljuthat majd a Szentföldre. Átkelvén a part menti hegláncokon, majd a Dráván, 1015. május 3-án érkeznek Pécsre, Mór püspökhöz. Vele és Asztrik pécsváradi apáttal onnan Székesfehérvárra, István királyhoz mennek. Nagyboldogasszony napján járul Gellért a király elé, és találkozásuk hatására István meghívja őt Imre fiának nevelőjéül. Nyolc éves volt ekkor Imre, és szentünk 7 évig nevelte az esztergomi királyi palotában. Tanítványának életszentsége tanúsítja, hogy nevelő, oktató munkája nem veszett kárba!

Ezután következtek a bakonybéli remeteség évei. A monostor melletti erdei kunyhóban tudott leginkább elmélkedni és dolgozni. Ekkor írta szentírásmagyarázó munkáit, többek között a Zsidókhöz írt levélhez és Szent János apostol I. leveléhez. Kár, hogy e munkái mind elvesztek. Kb. 1028-ig örülhetett a monostor csendjének és erdei magányának. Ajtony vezér legyőzése után Szent István hívatta, hogy rábízsa a Maros menti egyházmegye megszervezését. Ajtony annak idején a bizánci császárság szomszédjaként görög szertartás szerint vette föl a keresztséget, s telepített Marosvárra néhány görög szerzetest. Csanád vezér ostroma után ugyan elmenekültek, de pl. Oroszlámoson még a 13. sz. elején is voltak.

Gellért az egyházszervezést azzal kezdte, hogy fölosztotta az egyházmegye területét 7 főesperességre, s ezek élére a magával hozott papok közül azokat állította, akik tudtak magyarul. Majd a papi utánpótlás biztosítására káptalani iskolát szervezett, végül templomokat építtetett, köztük a székesegyházat és a bencés monostor Boldogságos Szűz oltalmába ajánlott templomát. Tevékenységét a szent életű király

bőkezűen támogatta. E tekintetben, de más, sorsdöntőbb szempontból is, végzetes fordulatot jelentett a király halála 1038-ban. Hiába volt az új király, Péter velencei, akárcsak Gellért, az uralkodáshoz és a magyarság megnyeréséhez nem értett. Idegenpártolása miatt nemzeti forradalom üzte el őt a trónról. Utóda, Aba Sámuel sem vitte sokra. Zsarnoksága miatt 1043-ban a koronát és a húsvét megünneplését is megtagadta tőle Gellért. A fölfordulásnak ezen évei készítik elő vértanúságát is. Ha arra gondolunk, hogy a csanádi püspök e vérzivataros években hittudományos munkákat írt, rádöbbenhetünk, hogy semmiképpen sem kereste a vértanúságot, hanem inkább csak elfogadta azt.

1046 szeptemberében a lengyelországi száműzetésből hazatérő Vászoly fiak, Endre és Levente fogadására igyekezett püspöktársaival, Böddel és Benetával együtt. Mivel a hercegek még nem érkeztek meg Székesfehérvárra, továbbutazik Diósdig. Az éjjelt itt töltvén, reggel a Szent Szabina-templomban mondott miséje közben látomása volt közelgő vértanúságukról. Az ún. pesti révhez közeledve Vatha pogány lázadói kőzappal törtek rájuk. Kiráncigálták Gellértet a szekereből, hozzákötötték egy kordéhoz, és a később róla elnevezett Kelenhegy szikláiról a mélybe taszították. Holttestét ideiglenesen a pesti Boldogasszony-templomban (a mai Belvárosi Főplébániatemplomban) temették el, később átszállították Csanádra. Szentté avatása Szent László királysága idején történt.

Riport

UGRÓCZKY GYULA KÁPLÁN BEMUTATKOZÁSA

1989. szeptember 2-án jöttem a Béke térre és másnap, 3-án vasárnap mutattam be az első 9 órai diákmisét.

Sokat mondom, ha körülbelül húsz öreg néni ült a padokban és mindössze két gyerek. Az összes áldozó a négy vasárnapi szentmisén kevesebb volt tíznél. Borzalmas állapot volt.

Néhány jólelkű család összefogott és hittanosokat, elsőáldozásra készülőket hoztak. A templomba kezdtek visszajönni az emberek a szocializmus bukása utáni években. Sajnos csak korlátozottan és nem eléggé állhatatosan.

Időhiány miatt pillanatnyilag magamról csak ennyit. Aki bővebben akarja tudni lelkji hovatartozásomat, az olvassa el könyvemet, mely a következő címen jelent meg: „Utadra terítettem szerelmes szívemet”. Nálam is vehető.

Ugróczky Gyula atya

Közös élményeink

Lelkigyakorlat Egerszalókon

Az idén is a Béke tér közösségével vettem részt az Egerszalóki Ifjúsági Lelkigyakorlaton. Egy kispap barátom is velünk tartott, mindketten kiscsoportvezetők voltunk. A helyi iskolában laktunk, ahol a mosakodási lehetőségek kicsit szűkösnek bizonyultak, de hideg víz mindig volt, meg egyébként is: nem nyaralni jöttünk.

A lelkigyakorlaton sokan voltak, akik először vettek részt. Az ország minden részéből érkeztek főleg fiatalok, de idősebbek is, sokféle ember jött össze. Az előadások felét Lajos atya tartotta, a többit meghívott előadók. Az idei téma a történelemben lévő fejlődés volt, amelyről színvonalas előadásokat hallhattunk. Minden nap volt szentmise és szentségimádás, pénteken keresztút. Több atya is folyamatosan gyóntatott. A zenét a Testvérek együttes, valamint Sillye Jenő és barátai szolgáltatták. (Nagyon jó volt!)

Az idén több kiscsoportos beszélgetésre került sor, mint már említettem, magam is kiscsoportot vezettem. Bár a téma nehéz volt, ezek alatt a beszélgetések alatt elég jó hangulat alakult ki.

Az étkezést a plébániával közösen intéztük: reggelit a büfében vettünk, a lelkigyakorlat szervezésében meleg ebédre fizettünk be, a vacsorát pedig magunk készítettük. Ezúton is köszönjük a plébánia anyagi támogatását!

Egerszalók nagy élmény volt, mint mindig. Hogy lelkiekben mit kaptunk tőle, azt talán nehéz lenne eldönteni vagy összeszedni, de az biztos, hogy sokat. Minden évben szívesen jöttem, az apróbb bosszúságok ellenére is megéri. Itt tényleg máshogy érzi magát az ember, és biztos, hogy lelkileg is alakul. Mindenesetre egyszer érdemes kipróbálni...

Én jövőre is megyek!

Fülöp István

Cserkész tábor 2003 - Csesznek

Mint minden évben, az indulás most is korai volt. Ez volt számunkra az első próbatétel. Idén nem aludt el senki, így időben megérkeztünk a p.u.-ra, ahol érzékeny búcsút vettünk szüleinktől. A hosszú vonatozás után fáradtan dobtuk le hátizsákunkat a cseszneki plébániakertben. Kis pihenés után egyből nekiláttunk feladatainknak, úgy mint postai úton elküldött csomagok átvétele, a sátrak felferése, és vásárlás a közértben. Ezek után Gyula atya első dolga volt, hogy kiossza szerepeinket. Később szerepeink és a hozzá tartozó jelmezek mindennapjaink részévé váltak. Bár az első este még csak a helyi plébános atya látogatott el előadásunkra, a hét többi napján már több érdeklődőt vonzott hozzánk.

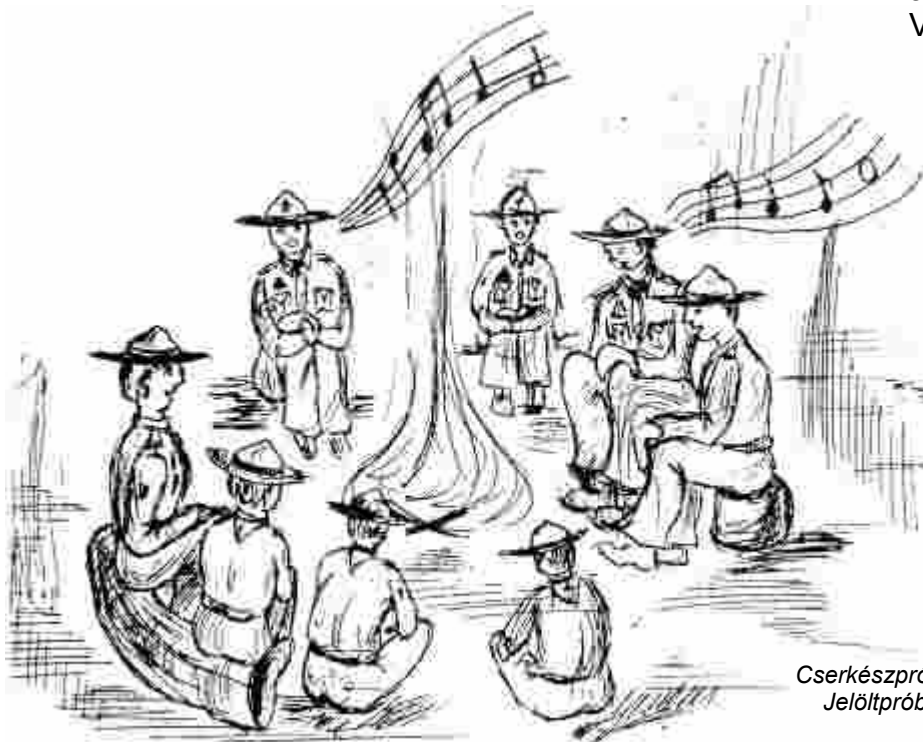
Táborunk egyik leglényegesebb momentuma az evés volt, már ami a hasunkat illeti. A reggelit és a vacsorát a kertben fogyasztottuk felolvasás keretében, hogy *hasznosan* töltsük az időt. Idén a fatimai Mária jelenéseket jártuk körül. Ebédünket már nem otthon fogyasztottuk, hanem egy vendéglőben, majd ezt követte a délutáni pihenő, melynek során általában dinnyét ettünk. S így, tele energiával indultunk kirándulni. Túránk során meglátogattuk az Ördögárkot és a híres cseszneki várat.

Kiruccanásainkból mindig fáradtan tértünk haza, majd csendesen ráhangolódtunk a szentmisére.

Esti programunk része volt a tábortűz, a zászlólevonás, és csak utána mentünk aludni sátrainkba. Mindenki gyorsan elszenderedett a kimerítő nap után. Reggel, sípszóra riadtunk, s ijedségünkben azonnal futottunk a reggeli tornához. Mozgás után élénken járulhattunk a magyar lobogó felvonásához. Miután felhúztuk a zászlót, meghallgattuk a krónikát, ami az előző napunk összefoglalója volt verses formában. Reggeli után egy sátorellenőrzés is várt ránk, amit a napostiszt felügyelt. A játék csak ezután jöhetett.

Ilyen sűrű program mellett észre sem vettük, hogy milyen gyorsan teltek napjaink. Alig, hogy megérkeztünk, indulhattunk is haza. Nagyon gyorsan a tábor végéhez értünk. Utolsó napunk a sátrak összecsomagolásával telt, majd elindultunk rég-nemlátott szüleinkhez. Véglegesen a p.u.-n búcsúztunk el egymástól egy fényképezés után. Ekkor már biztosak voltunk abban, hogy közülünk senki sem kapta el a fenyegető legionella* vírust...

Mayer Miklós
Vida Zoltán

*Cserkészpróbák könyve 1
Jelöltpróba fiúk részére*

Cserkészzet – Őrsvezetőképzés

Előző év őszén az a szerencse érte csapatunk három tagját (Ferencz József, Mayer Miklós, Vadkerti Árpád), hogy jelentkezhattunk a X. Cserkészkerület 2002/2003. évi Őrsvezetőképzésre. A jelentkezőlapok

beküldése után átestünk egy próbán, melyen a tudásbeli hiányosságok csomókban jelentkeztek, ám bár a próbán jól szerepeltünk.

Ezek után úgynevezett hivatás-felkészítő alkalmak következtek a

Wekerle – telepi plébánián. Ezekon az alkalmakon hitbéli témák merültek fel, és ezekről osztottuk meg egymással a gondolatainkat. Vezetőinktől útmutatást kaptunk a témákkal kapcsolatban, majd toll és papír segítségével kérdőre vontak minket a beszélgetések eredményességéről és aki nem mutatott megfelelő érdeklődést, annak a vezetőség búcsút intett. Később az ún. kulcspróba során is meggyőződtek arról, hogy elég felkészültek vagyunk-e. (Ekkor emlékül kaptunk egy zsák alakú próbajelvényt.) Ezután gyakorlati képzések ideje alatt olyan tudásra és „fortélyokra” tettünk szert, melyek segítenek minket későbbi munkánk során. Ezek után következett az ún. táborkapu – próba melyen gyakorlati tudásunkról kellett tanúságot tennünk, majd várni. Várni,

hogy megérkezzen ama levél, mely mindannyiunk életét gyökeresen megváltoztatja: a próbát sikeresen elvégeztük, már csak egy utolsó és nagy próba van hátra. És hogy mi ez? Ez volt az a tíz nap, melyen eldőlt, hogy kiből lesz vezető és kiből nem. Ez a tíz nap fizikailag és mentálisan is nagyon megterhelő volt számunkra, de erről eskünk miatt már nem beszélhetünk. Annyit azért megemlíthetünk, ahogy egyik kiképzőnk is mondta: „Nagyon ott volt!”, tehát megérte erre a dologra ennyi időt és energiát szentelni. Mostmár csupán egy dolgunk van hátra a jövőben: a toborzás, mivel őrsvezetőnek őrre van szüksége ahhoz, hogy kamatoztassa a tudását. (Aki kedvet érez a cserkészkedéshez, az keressen meg minket a plébánián.)

Jó munkát!
Vadkerti Árpád és Ferencz József

BÉKE TÉRI IFJÚSÁGI PROGRAMOK 2003-2004

Szeptember 20. szombat

SZOB – kirándulás

Találkozó: 9 órakor a Béke téren a † előtt

Útiköltség: kb. 400 Ft (ez csak diákokra vonatkozik)

Hozz magaddal: diákigazolvány, bérlet, étel, ital, jókedv

Szeptember 27. szombat

NAGYMAROSI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Találkozó: 7 órakor a Béke téren a † előtt vagy negyed 8-kor a rákosrendezői pu-n

Hozz magaddal: sárgakönyv, diákigazolvány, jókedv, kb. 300 Ft (útiköltség), étel, ital

Október 24-25. péntek - szombat

BUSZOS KIRÁNDULÁS ÉSZAK-NYUGAT-MAGYARORSZÁGRA

Érdeklődni lehet: Szolnoki Vicánál (tel.: 3408-408), illetve figyelni kell a templomi hirdetések is!

November 8. szombat

KIRÁNDULÁS VÁCRA

Találkozó: 9-kor a Béke téren a † előtt

Útiköltség: 200 Ft (ez csak diákokra vonatkozik)

Hozz magaddal: diákigazolvány, bérlet, étel, ital, melegruha, jókedv

November 22. szombat

ADVENTI KOSZORÚ KÉSZÍTÉS

Gyülekező: a fél nyolcas mise után a Béke téren a földszinti hittanteremben

Hozz magaddal: olló, fogó, metszőolló, csípőfogó, egyéb szerszám, ami jól jöhet

December 13. szombat – AJÁNDÉKKÉSZÍTÉS - a kórházlátogatásra

Érdeklődni lehet: Szolnoki Vicánál (tel.: 3408-408), illetve időben hirdetjük majd

December 20. szombat – TEPLOMTAKARÍTÁS

December 23. kedd – AJÁNDÉKKIHORDÁS

Találkozó: 9-kor a templomban

December 24. szerda – KÓRHÁZLÁTOGATÁS

(A pontos időpontot és helyszínt időben hirdetjük majd!)

Január 17. szombat

KÉZMŰVESFOGLALKOZÁS

Érdeklődni lehet: Szolnoki Vicánál (tel.: 3408-408), illetve időben hirdetjük majd

Február 14. szombat – FARSANGI BÁL

(A pontos időpontot és helyszínt időben hirdetjük majd!)

Március 15. hétfő

KERESZTÚT - KIRÁNDULÁS

Találkozó: fél 10-kor a Béke téren a † előtt

Hozz magaddal: étel, ital, diákigazolvány, bérlet, kb. 200 Ft a hévre, jókedv

Április 3. szombat

KERESZTÚT – BUDAKESZI – MAKKOSMÁRIA – JÁNOS-HEGY – LIBEGŐ

Találkozó: 9 órakor a Béke téren a † előtt

Hozz magaddal: étel, ital, diákigazolvány, bérlet, kb. 350 Ft a libegőre, jókedv

Április 8. csütörtök – VIRRASZTÁS

Április 11. vasárnap – GONDOZÓHÁZ LÁTOGATÁS

Május 1. szombat

MAJÁLIS A TEMPLOMKERTBEN

Találkozó: 9-kor a Béke téren

Hozz magaddal: barátokat és jókedvet

Május 22. szombat

NAGYMAROSI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Találkozó: 7 órakor a Béke téren a † előtt vagy negyed 8-kor a rákosrendezői pu-on

Hozz magaddal: sárgakönyv, diákigazolvány, jókedv, kb. 300 Ft (útiköltség), étel, ital

Június 12. szombat

KIRÁNDULÁS BALATONALMÁDIBA

Találkozó: 8-kor a Béke téren a † előtt

Hozz magaddal: diákigazolvány, jókedv, kb. 750 Ft (útiköltség diákoknak), étel, ital, fürdőruha

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javaslatukat:

<http://beketer.isCool.net>

e-mail: trebaci@freemail.hu

telefon: 06305544961 vagy esténként 4053689

levélben: Mayer Diána 1161 Budapest, Baross utca 55.